

Dua

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 01 Mart 2020

“Her gece yeni sokak doğuyordu
Annem o sokağı amansızca süpürmekteydi.”
(Alıntı)

Yansızlığına inansam keşke cihanın
Mavi çoraplarıma barikat yığdığım alın terim:
Hani koşan hani kanayan çıplak ayaklarım:
Hani noksan hani hazan
Hani bir çay bardağı hüznün
Demlerken çayın yanında
Annemin ağladığı bir kış ertesi
Yorgan yandı kavga mıydı telvesi
Kayıp yılların damağında kalan son hecesi
Elbet kekeleyen anne düşleri...

Sıfatlarla yargılanan benlik
Nidaları da soluk gök kubbe
Açık ara farkla baharın esintileri hissedilmekte de
Yüreğin kışlasında
Ve bir asker selamı çaktığım o devasa rahmet
Aşka kalmayan inancı ile melekler dahi
Ağlarken sulu sepken misali
Kandığım hangi gün ertesiydi de?

Yâd ettiğim mazimde kalan son bir tebessüm?
Sandık sandık mahsul
Gelinin etekleri süpürürken avluyu
Oysaki yansız sanmıştım ben sevgiyi
Bir de aşka namzet heceler uçuşurken
Elbette hüznün polenleriydi her biri
Dirlik, birlik sancısı çeken bir gece
Güne erse ne geçecekse eline...

Latife yapmanın da muadili idi
İçimde sırttan o peçeli kız çocuğu

Yorgun ve mağdur bir gölgenin de son sığındığı
O bitimsiz gözyaşı
Tıpkı Mevla'nın çağrısı ile irkildiğim
Eteklerimden döken yapraklarla
Ait olmadığım bir ağaç kökü
Ölümlle sözleşen otantik bir rüya
Kâh sözlendiğim lanet
Kâh közümde yaşamayı dilediğim tek bir katre:
Yasın mağdur kesesi
Yağmalanan yüreğe isyan eden cefası ömrün de
Tek geçtiği özeti.

Sanrılar kıştan son armağan
Baharın coşkısına yenik düşmedik de şimdiden
Kara gözü karakaşısı sevdanın
Bir mağdur tekke ki
Aşkla cebelleşen koca kâinat
Oysaki sevmekti bahşedilen
Nazenin bir yürekte dağlanan her hücre
Kürediğim kadar kanıksadığım;
Sandık dolu niyazla sabahı karşıladığım.

Künyemi kaybetmezden önce
Devinmiştim ben içimdeki ümitle
Kayarken ayağımın altından cihan
Bir metruk gölgeye mi teslim olacaktım?

Hani aşkın çatısı nerede?
Hani nerede merhametin haznesi?
İçimde koca bir delik
Bandığım umut kadar katık yaptığım sefalet
Oysaki mızrap bildim ben çekemediğim o tetiği
Bir de sığındığım anne dualarım.
Serpilen her öğündü
Peşinde sürüklendiğim de her öğüt
Kopan kancasına takılı aklım elbet
Öğretilerin de miadı dolmuşken
Şimdi dokunmasın da kimse sandukamın kilidine
Bir mayhoş tat ki armağanı ömrün

Bir devasa acı ki kat kat giyindiğim.

İlişmeden yere göğe çekip gitmek ne kolaydı oysa
Hele ki tecrit edildiğim şu hengâme
Elbet tesellisi saklı Rabbimin emanetinde:
Bir boş kasa ki dolmayan
Bir dolu ki ardı ardına dinmeyen
Delişmen rüzgâra da minnetim
Görünmezliğin tekeline her zerrem
Gördüklerime binaen susacağım da ilelebet
Nasıl olsa tecelli edecek İlâhi Adalet.